

“Beldžiant į dangaus vartus / pokštas”

Gyvenant gyvenimą įvykiai veja vienas kitą. Žmonės, nūnai, mėgsta savo gyvenimus „paskaninti“ problemomis. Tarsi jei nesusikuri problemų, tai, regis, ir negyveni, o tik egzistuoji. Pati esu išmėginusi problemų, kitaip tariant „baubų“, maitinimą bei auginimą. Tai būvis, iš kurio nelengva išėiti. “Beldžiant į dangaus vartus / pokštas” – paroda su humoro prieskoniu. Mat į viską gyvenime žvelgiu su humoru, dovanokite-dėl to nesigailiu ir neatsiprašau. Mano gyvenimo credo – ne auginti baubą, o atrasti jame ką nors linksmo ir padaryti iš to pokštą. Kuo gyvenu, tą ir kuriu. Negaliu, o ir nenoriu sau ir kitiems meluoti.

Žmonės panašūs į Dievą, kurį sukūrė pagal savo pavidalą. Jiems artimas tas Dievas, kuris sau sukūrė problemą. Antraip kam Dievui buvo reikalingas velnias, kuris yra ir kiekviename iš mūsų? Ir gyvename taip-su šventuoju ir nelabuoju- vienas tupi ant vieno peties, kitas-ant kito. Ar Dievas pokštauja ar nuobodžiauja?

Paroda yra rimtai nerimta. Kiekvienas, tikiu, įžvelgs tai, kas jam suprantama. Gyvenimas tėra akimirka ir aš nenoriu apsikrauti problemomis, todėl renkuosi pokštą. Tai jau nebe pirma paroda, kurioje aš kviečiu pažvelgti, kas slypi už kaukių ir pamėginti kiekvienam prisimatuoti šaržą. Kūryba man yra diskusija, pokalbis su žiūrovu, klausimai- atsakymai. Paroda-puiki dialogo forma. Kalbėkimės...drobės neprivalo kalbėti tik tapetų kalba.

Jurgita Rancevienė

